

7041 - Зикрҳоро мехонад, аммо мусибатҳое барои ӯ рух медиҳанд

савол

Марде зикрҳоро доимо мехонад, бо вучуди ин, ба ӯ чизҳои бад рух медиҳанд. Оё мумкин аст, ки ягон амале зикрҳоро бекор кунад?

Ҷавоби муфассал

Ҳамду сано барои Аллоҳ.

Шояд манзур ин аст, ки ин мард ба баъзе корҳои нописанд воқеъ мешавад, ё баъзе гуноҳонро анҷом медиҳад ва метарсад, ки амалҳои некаш, аз ҷумла зикрҳои ҳаррӯзааш, бекор мешаванд. Аз ин хотир, мо ба ӯ тавсия медиҳем, ки зикрҳо ва вирдҳоро бихонад ва аз амалҳои бад даст бикашад. Некиҳо бадихоро аз байн мебаранд. Ҳар гоҳ тавба кунад, Аллоҳ амалҳои бади ӯро нобуд ва амалҳои неки ӯро дучанд менамояд. Ӯ бояд аз раҳмати Аллоҳ ноумед нашавад ва амалҳои солеҳро тарк накунад. Агар манзур чунин бошад, ки ин мард вирдҳоро бардавом мехонад, аммо бо вучуди ин, баъзе аз балоҳо ва мусибатҳои ҷисмонӣ молиявӣ ба ӯ рух медиҳанд ва ӯ метарсад, ки зикрҳояш бекор аст, чунки барои ҳифзу ҳимояи ӯ ҳеҷ таъсире надоранд. Мо ба ӯ мегӯем, ки натарс, зеро мусибатҳову балоҳо ба сари паёмбарон ва солеҳон меомад, аммо он мусибатҳо амалҳои некии ононро кам намекард ва инчунин маънои онро надорад, ки зикрҳои онҳо пазируфта нашудааст. Балки ин барои баланд бардоштани дараҷаҳои онҳо ва дучанд кардани подошашон мебошад.